

Amerikaiak közt egy európai: Zsigmond Vilmos (1930–2016)

2016 január 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem csak azért tartottam számon, mert egyszerre volt a születésnapunk (? is június 16-án, a középkori hagyomány szerint a világ teremtése napján kezdte meg a földi pályáját), {...}

{...} s nem is csupán az Oscar-díja miatt (habár a magyarokat az „alapító atyák” dacára sem kényeztetik a kissé belterjes Hollywoodban).

Olyan operatőrt láttam benne, akiben „predigitális” mesteremberként egyszerre volt meg az amerikai szakmaiság és az európai művésziesség. S ez ugyebár igencsak ritka: megfelelni a producernek meg a műsának is. De nem is afféle hibrid alkotó volt, mint sokan a besereglő óvilági honfoglalók közül: nevezzük inkább atlanti vizuális szintézisteremtőnek. Igen, az volt: amerikaiak közt egy európai.

Az Oscart egy Spielberg-sci-fiért kapta, a giccshatáron egyensúlyozó pozitív liberális utópiáért, a Harmadik típusú találkozásokért. Az idő könyörtelen múlásával a sztori mind gyermekdedebb és nevetségesebb, ám a látvány még mindig szolgál némi katarzistartalékkal. Amikor a köszönetnyilvánításra került sor, Zsigmond Vilmos nem a stúdiónak, a producernek meg a rendezőnek hálálkodott, hanem mestereinek, elsősorban Illés Györgynek. El is vágta magát „jobb körökben”. Persze ki tudja: talán ezzel járt jól. Leforgathatta például A szarvasvadászt, amely az ő kényes ízlése szerint is remekmű, már-már hibátlan, s amelynek létrejöttében pontos értékítélettel társszerzőnek vallotta magát. De fényképezett western, drámát, krimi, koncertet, még erotikus filmet is. Az ő optikáján át látjuk A hosszú búcsút, a Mavericket, a Sugarlandi hajtóvadászatot, s még két Woody Allen-észkét is.

A jó operatőr ugyanis műfaji szempontból mindenevő: úgy teljesítheti ki magát igazán, ha mindenféle kisvilágba belekóstol. Életműdíjak sora és további három Oscar-jelölés szegélyezi ezt az életműnyi kísérletezést.

Volt persze Corvin-lánca is, még ha ez a csúcskitüntetés hovatovább el is enyészett az idővel. Akkor megvádolták: a Káel Csaba-féle Bánk bán operafilmért kapta. (Majd’ negyedszázaddal az Oscar után...) Azt bezzeg hanyagolták, hogy Zsigmond Vilmos „mellékesen” 1956 filmes krónikása is volt. Huszonhat évesen Kovács László operatőrrrel járták a pesti flasztert – Nyugatra mentett filmtekercseikből lett aztán a Budapest lángokban című dokumentumfilm. A mozgókép ellenében már akkor is bajos volt propagandisztikusan hazudozni. S a mozgóképpel is.

Csontos János - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát,

a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin m?ködését!"

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkszámít" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin m?ködését!"

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló